

retning og godkender den Afgørelse om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, som Bekendtgørelsen af 13. Juli 1922 indeholder, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen«; og endelig stilledes af *Dahlgaard* følgende Forslag: »Idet Folketinget beklager den af Indenrigsministeren ved Cirkulære af 13. Juli d. A. truffne Afgørelse angaaende de arbejdsløse — en Afgørelse, der ikke har taget tilbørligt Hensyn til de fra Arbejdsdirektoratet foreliggende faktiske Oplysninger, og som, uden Anvendelse af omfattende Dispensationer vilkaarligt vil forskyde økonomiske Byrder fra Arbejdsløshedsfonden til Kommunerne—, og idet Folketinget opfordrer Ministeren til at underkaste Sagen en ny Prøvelse og raade Bod paa den Uret, som ved Cirkulæret øves mod mange Tusinde Borgere, der uden egen Skyld er ude i Arbejdsløshed, gaar Tinget over til Dagsordenen«.

Efter at Stæuning havde taget sit Forslag tilbage til Fordel for den af *Dahlgaard* stillede, forkastedes dette med 76 St. mod 56, og den af *Lillelund* foreslaaede Dagsorden vedtoges med 78 St. mod 56.

5. Den 27. Juli 1922 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 9524) følgende Forespørgsel til *Handelsministeren* og *Indenrigsministeren* af Holstein:

1) Hvorledes stiller den højtærede Handelsminister sig til den under 15. Juli 1922 fra Industriraadet fremsendte Henvendelse angaaende Værneforanstaltninger for danske Industrier, som trues i deres Eksistensmuligheder af Konkurrence fra Lande med deprecieret Valuta?

2) Har Indenrigsministeren — saafremt Regeringen ikke agter at træffe saadanne Værneforanstaltninger — Planer under Forberedelse for at muliggøre de Arbejdere, som ved paagældende Industriers delvise eller fuldstændige Ødelæggelse gøres permanent arbejdsløse, Overgang til anden Erhvervsvirksomhed end den, hvori de hidtil har fundet Beskæftigelse?

Tingets Samtykke til Forespørgselens Fremme blev givet